

swjate scenje po Lukašu 2,1-20

We wonych dnjach wuńdže přikaz kejžora Awgustusa, zo by so cyły swět zapisał. ² Tute zapisanje bě přenje pod syriskim bohotom Quirinijom. ³ A wšitcy džěchu so dać zapisać, kóždy do swojeho města.

⁴ Tež Józef woteńdže z Galileje, z města Nacareta horje do Judeje do Dawidoweho města, kiž Betlehem rěka, dokelž běše z domu a splaha Dawida, ⁵ zo by so zapisać dał z Mariju, swojej slubjenej, kotraž bě před porodom. ⁶ Hdyž tam přebywaštaj, dopjelnichu so dny, zo by porodźila. ⁷ A porodzi swojeho syna, přenjorodženeho, powi jeho do pjeluškow a položi jeho do žlobika, dokelž za njeju městna w hospodže njebě.

⁸ W tej samej krajinje hladachu pastyrjo přez nóc swoje stadło. ⁹ K nim přistupi jandžel Knjeza, a krasnosť Knjezowa jich wobswětli, a bojachu so jara. ¹⁰ Jandžel jim praji: »Njebojće so! Hlejće, powědam wam wulku radosć, kotraž zwjeseli wšón lud: ¹¹ Džensa je so wam narodźił w Dawidowym měsće Wumóžnik, kiž je Chrystus Knjez. ¹² A to budže wam znamjo: Nańdžeće džěćatko, do pjeluškow powite a do žlobika položene.« ¹³ A nadobo bě z jandželom syła njebjeskich wójskow, kiž Boha chwalachu prajo: ¹⁴ »Chwała Bohu we wyšinach a na zemi pokoj ludźom dobreje wole.«

¹⁵ Jako běchu jandželjo wot nich do njebjes wotešli, powědachu pastyrjo mjez sobu: »Pójmy do Betlehema a wohladajmy, što je so stało a što je nam Knjez zjewił.« ¹⁶ A chwatachu a nańdžechu Mariju a Józefa a džěćatko, do žlobika položene. ¹⁷ Wuhladašči je rozprawjachu wo tym, štož bě so jim wo džěsću prajiło. ¹⁸ Wšitcy, kotřiž to słyšachu, dźiwachu so tomu, štož jim pastyrjo powědachu. ¹⁹ Marija pak wobchowa wšitke tute słowa a rozpominaše je w swojej wutrobje. ²⁰ Pastyrjo so wróćichu, sławjachu a chwalachu Boha za wšitko, štož běchu widželi a słyšeli, kaž bě so jim prajiło.